

nost ta která »agentura« vyvíjí a lze-li ji podle toho pokládati za pobočný závod ve smyslu § 12 zákona čis. 501/1917. V souzeném případě jde o agenturu žalované společnosti vedenou firmou Ludvík A. v Českých Budějovicích. Bylo zjištěno, že činnost této agentury záleží v akvisici přihlášek, v inkasu premií a poplatků, vyšetřování škody a to buď na poukaz žalované strany samostatně neb za intervence jejího úředníka, že za úkony ty dostává firma Ludvík A. jednak odměnu paušální, jednak provisi a t. zv. »Stock«, že však firma Ludvík A. přihlášky ty sama nevyřizuje, nýbrž posílá je na ústředí žalované do Prahy za účelem vystavení pojistky, že ústředna pojistku buď vyřídí neb zamítne a zašle vyřízení firmě Ludvík A., která pojistku doručí pojištěnci a že tímto způsobem bylo postupováno také v případě, o němž jde. Bylo dále zjištěno, že firma Ludvík A. pro žalovanou společnost žádnou pojišťovací smlouvu elementární neb životní ani nevyhotovuje ani nevyřizuje, nýbrž že tak činí jediné ústředna v Praze, že však v případě pojištění zavazadel firma Ludvík A. sama vystavuje pojistky za žalovanou stranu podle připravených k tomu účelu blanketů, na jichž obsahu však nemůže bez souhlasu žalované ničeho měniti. Uváží-li se k tomu, že firma Ludvík A. jest samostatnou protokolovanou firmou, a že předmětem podnikání jejího závodu jest pojišťovací jednatelství pro žalovanou společnost, ale také pro firmy »U.«, »P.« a různé menší pojišťovací společnosti, pak jednatelství zbožím, nutno míti za to, že podnik firmy A. nelze pokládati za pobočný závod žalované firmy, nýbrž že uvedená firma jest pouhou sprostředkovatelkou mezi žalovanou a jejími zákazníky. Tomu není na závadu, že firma Ludvík A. co do pojišťování zavazadel vyvíjí zdánlivě činnost do jisté míry samostatnou, neboť jde tu v podstatě jen o usnadnění manipulace, poněvadž firma A. nesmí vybočiti z mezí předem jí vytknutých, jsouc vázána jen na předtištěné blankety, které jí byly žalovanou za tím účelem vydány. Příslušnost dovolaného soudu nebyla však odůvodněna ani druhým odstavcem § 87 j. n., poněvadž za »zvláštní závod« ve smyslu tohoto zákonného ustanovení nelze tu pokládati jakýkoli závod v nejširším slova smyslu, nýbrž jen takový vedlejší, jaký má na zřeteli § 12 pojišť. zák., o němž stala se již z předu zmínka, neboť tímto pozdějším zákonem byl pojem zvláštního závodu podle druhého odstavce § 87 j. n. pro založení příslušnosti ve sporu pojištěnce proti pojišťovateli přesně vymezen. Tomuto názoru svědčí úvaha, že kdyby i tu stačilo sudiště § 87 druhý odstavec j. n., byl by předpis § 12 čis. 5 pojišť. zák. zbytečný. Rekursní soud posoudil věc správně po právní stránce.

Čís. 7559.

Právní povaha t. zv. »dodatečného projednání pozůstalosti« ve smyslu § 179 nesp. říz.

K »potřebným úředním jednáním« ve smyslu § 179 nesp. říz. náleží i t. zv. vinkulace vkladů u peněžních ústavů.

Nebyl-li vklad, tvořící předmět dodatečného řízení podle § 179 nesp. říz., dosud rozdělen, není řízení, v němž jest účastněn také nezletilý dědic, ukončeno a nepominul důvod, pro nějž musí se státi opatření podle §§ 43 a 71 nesp. říz.

(Rozh. ze dne 26. listopadu 1927, R I 1000/27.)

P o z ů s t a l o s t n í s o u d zamítl žádost Josefy V-ové o devinkulaci a o vydání vkladní knížky okresní hospodářské záložny, jež byla (polovice vkladu na ní) předmětem dodatečného projednání pozůstalosti, ježto žadatelka neprokázala ani svolení k vydání vkladní knížky jak dědiců participujících podle dodatečného projednání pozůstalosti na polovici vkladu, ani souhlas Františka T-a, jakožto vlastníka druhé polovice vkladu, k jehož návrhu zákaz výplaty celého vkladu byl nařízen. R e k u r s n í s o u d změnil napadené usnesení v ten rozum, že ohledně vkladní knížky zrušil soudní zápočet. D ů v o d y: Předmětem dodatečného projednání pozůstalosti byla pouze polovice vkladu na vkladní knížku okresní hospodářské záložny. Na druhou polovici tohoto vkladu činí si vlastnické nároky pozůstalý manžel a neměl proto pozůstalostní soud důvodu, by vinkulaci ohledně této polovice nařídil, poněvadž jest věcí pozůstalého manžela, jakým způsobem zamýšlí svému nároku zjednatí průchod. Než i pokud jde o druhou polovici vkladu pojatou do pozůstalosti, nepokládá rekursní soud za správné, že nařízená vinkulace i v tomto směru dále trvá přes odpor Josefy V-ové po projednání pozůstalosti. Dodatečné projednání pozůstalosti jest již skončeno, činnost okresního soudu jako soudu pozůstalostního uhasla a zdráhá-li se Josefa V-ová vkladní knížku vydati dědicům, nezbyvá, než by se nároku toho domáhali pořadem práva. Jak z udání pozůstalého manžela, tak i z výroku všech dědiců při dodatečném projednání pozůstalosti zřejmo, že knížka jest v držení Josefy V-ové delší dobu, svědčí proto pro ni domněnka poctivosti držby podle § 328 obč. zák. a mohou proto dědicové jen sporem podle § 324 obč. zák. své silnější právo uplatňovati. Zákaz výplaty odůvodněn byl proto jen po dobu projednání pozůstalosti a jest věcí dědiců, mají-li za to, že jich práva i nadále jsou ohrožena, domáhati se ochrany prozatímním opatřením podle § 378 a násl. ex. ř.

N e j v y š š í s o u d k dovolacímu rekursu změnil usnesení rekursního soudu v ten rozum, že obnovil usnesení soudu prvé stolice pokud jím nebyla povolena devinkulace a vydání jedné do soupisu pozůstalosti Františky T-ové pojaté polovice vkladu, uloženého u okresní hospodářské záložny, ohledně druhé polovice tohoto vkladu dovolacímu rekursu nevyhověl.

D ů v o d y:

Rekursní soud správně poukázal na to, že jedna polovice vkladu na knížce okresní hospodářské záložny nepatří do pozůstalosti a že pozůstalostní soud nebyl oprávněn ohledně této polovice činiti jakéhokoliv

opatření. V tomto směru není dovolací rekurs odůvodněn. Jde ještě o druhou polovici tohoto vkladu, o které dědicové, přihlášení k 24/28 pozůstalosti, prohlašují, že patří do pozůstalosti. S touto polovici vkladu jest nakládati jako s pozůstalostním jměním, které před odevzdáním pozůstalosti nebylo známo. Podle § 179 nesp. říz. jest o takovém jmění dodatečně provésti potřebná úřední jednání. K těmto patří také opatření podle § 43 a 71 nesp. říz., tudíž i t. zv. vinkulace vkladů u peněžních ústavů, k níž došlo v tomto případě. Jest se nyní obíratí otázkou, jak dlouho jest ponechati v platnosti opatření podle §§ 43 a 71 nesp. říz. Řízení podle § 179 nesp. říz. nazývá se v praxi »dodatečným projednáním pozůstalosti« a vydává se t. zv. »dodatečná odevzdací listina«. V podstatě nejde tu ovšem o dodatečné odevzdání pozůstalosti. Jak již v rozhodnutí čís. 458 sb. n. s. dovozeno, nelze nově se vyskytnuvší jmění považovati za ležící pozůstalost, představující zůstavitele snad zase podle § 547 obč. zák. Veškerá pozůstalost, ať známá nebo neznámá, byla již svého času jako celek odevzdací listinou dědicům právoplatně odevzdána, a nyní jest pouze dodatečně provésti jen takové úřední úkony, jichž jest v tom kterém případě potřebí k osvědčení a k zabezpečení nároků dědiců a jiných účastníků a zvláště také k zajištění poplatků. Ježto tu jsou podmíněné dědické přihlášky a jeden z dědiců jest dosud nezletilý, jest také potřebí, by nově nalezené jmění bylo zařazeno do pozůstalostního soupisu a aby bylo soudně (§ 165 a násl. nesp. říz.) rozděleno mezi dědice. Zařazení do inventáře se již stalo tím, že při roku ze dne 27. května 1926 byla za souhlasu dědiců, jichž dědické nároky představují 24/28 pozůstalosti, jedna polovice vkladu prohlášena za jmění do pozůstalosti patřící, a že soud schválil toto opatření ve formě t. zv. dodatečné odevzdací listiny, v níž podle návrhu těchto dědiců vyslovil, komu má připadnouti toto nově nalezené jmění. Ale tím řízení podle § 179 nesp. říz. nebylo skončeno, ježto dosud není provedeno rozdělení pozůstalosti, ač jest tu jeden dosud nezletilý dědic (§ 165 a násl. nesp. říz.). Vklad jest totiž právě tak, jak tomu bylo při zahájení řízení podle § 179 nesp. říz. nerozdělený uložen na téže společné vkladní knížce, jež jest v držení Josefy V-ové, t. j. právě té dědičky, která jediná neuznávala, že tato polovice vkladu patří do pozůstalosti, a která tvrdila, že vklad tento patří jí. Nebyla-li tedy tato polovice vkladu dosud rozdělena, není řízení podle § 179 nesp. říz. ukončeno a nepominul důvod, z něhož musí tu býti opatření podle §§ 43 a 71 nesp. říz., by nebyly ohroženy zájmy nezletilého dědice. Bylo proto ohledně této do pozůstalostního soupisu pojaté polovice vkladu obnoviti usnesení soudu prvé stolice. Samo sebou se rozumí, že tímto usnesením není po hmotně-právní stránce rozhodnuto o nárocích Josefy V-ové na tuto polovici vkladu.

Čís. 7560.

Oddělný věřitel, jemuž přísluší zároveň osobní nárok proti úpadci, může ho současně uplatniti i jako úpadkový věřitel.